

Předběžná otázka

Musí být články 21, 45, 49, 56 a 63 Smlouvy o fungování Evropské unie a články 22 a 24 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že brání uplatnění režimu zavedenému Knihou 5 vyhlášky Vlámského regionu ze dne 27. března 2009 o politice v oblasti půdy a nemovitostí nazvanou „Žít ve svém regionu“, která podmiňuje v určitých obcích označených jako cílové převod pozemků a staveb na nich zřízených prokázáním dostatečného vztahu k obci ze strany nabyvatele nebo nájemce ve smyslu čl. 5.2.1 odst. 2 vyhlášky?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 158, s. 77, Zvl. vyd. 05/05, s. 46.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione tributaria regionale di Milano (Itálie) dne 2. května 2011 — 3D I srl v. Agenzia delle Entrate Ufficio di Cremona

(Věc C-207/11)

(2011/C 211/26)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione tributaria regionale di Milan (Itálie)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: 3D I srl

Odpůrce: Agenzia delle Entrate Ufficio di Cremona

Předběžná otázka

Brání články 2, 4 a čl. 8 odst. 1 a 2 směrnice Rady 90/434/EHS⁽¹⁾ ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, převezech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států v takovém případě, o který se jedná v tomto řízení, takové právní úpravy členského státu, jako je italská právní úprava obsažená v čl. 2 odst. 2 legislativního nařízení č. 544 ze dne 30. prosince 1992, podle které převod nebo výměna akcií vede u převádějící společnosti ke zdanění kapitálových zisků z převodu, které odpovídají rozdílu mezi pořizovacími náklady převáděných podílů a jejich tržní hodnotou, pokud převádějící společnost nezaznamená do své účetní rozvahy rezervu odpovídající zisku plynoucímu z převodu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 225, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 142.

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. března 2011 Hilfsfonds e.V. proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 29. dubna 2011 ve věci T-36/10, Hilfsfonds e.V. v. Komise

(Věc C-208/11 P)

(2011/C 211/27)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Internationaler Hilfsfonds e.V. (zástupce: H. Kaltenecker, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Evropská komise, Dánské království

Návrhová žádání navrhovatele

— prohlásit za neplatná sporná opatření a rozhodnout ve věci s konečnou platností nebo podpůrně vrátit věc Tribunálu k novému rozhodnutí;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatel je nevládní organizací založenou podle německého práva, která je činná v humanitární oblasti. Těžištěm sporu je smlouva „LIEN 97-2011“ uzavřená s Komisí, jejímž předmětem je spolufinancování projektu pomoci v oblasti zdravotnictví v Kazachstánu. Smlouvu a projekt Komise v říjnu 2009 jednostranně ukončila, k čemuž podle názoru navrhovatele došlo protiprávně.

Navrhovatel se od ukončení smlouvy snaží zjistit, jaké důvody vedly Komisi k tomu, že přerušila podle názoru navrhovatele tak i vlády Kazachstánu tak důležitý a úspěšný projekt. Navrhovatel se domnívá, že došlo ke zneužití pravomoci, a proto se v několika řízeních u veřejného ochránce práv a soudů Unie pokouší dosáhnout toho, aby Komise předložila veškeré s projektem související podklady na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (dále jen nařízení č. 1049/2001). Komise úplný přístup k dokumentům odmítá.

Navrhovatel napadá usnesení Tribunálu, kterým tento zamítl jako nepřipustnou jeho žalobu na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 9. října 2009, v němž tato znovu odmítla předložit veškeré doklady, a kterým tento soud uložil navrhovateli náhradu nákladů řízení. Navrhovatel namítá, že Tribunál chybně vypočítal a vyložil lhůtu stanovenou pro podání žaloby.